

Péča.

Prálo deklè je péčo bélo,
Pečo je pralo, tiho délo:

Pèri se, pèri, péčica, rada,
Père te skrbno déklica mlada,
V praznik na glavi te bode imela,
Bábica bode od srami rudela.
Bábica naša rëkla je časi,
Da pogospôščene mé smo tu v vasi —:
«Ginejo stare lepe navade,
Krive pa vé ste, déklice mlade!
Péče vse bolj gubé se med nami,

Sama gospôščina srca vam mami,
Gizde s pometom zdé se vam mične,
Nemške samé ste vé gospodične!
Čakaj, le čakaj: v praznik pred mašo
V péči se vstópim pred babico našo;
Babica ustne bode nabrala,
Jaz pa se bodem glasno nasmejala.

Pèri se, pèri, péčica bela,
Déklica bodem na glavo te déla,
Vé naj, le vé naj bábica naša,
Srce slovensko da v nas ne ugaša!

A. C. Slavin.

Ingov pir.

(Epična pesem. — Speval Bogdan Vened.)

(Konec.)

Kaj mi vspenjaš glavo belo,
Ingogradec, k nebu smelo?
Kaj ti polje znad temena
Prapor širni prek ramena?
Kaj sencè ti vije venec,
Vesninih darov prvenec?
Kaj žari ti lice krasno,
In leskeče čelo jasno?
Kaj v nasmehljaj usta ziblješ
In naprsni šopek zgiblješ?
Kaj z radostjo te navdaja
In s sladkostjo te napaja?
Kaj te je danès razvnelo?
Kaj te je tako ogrelo?
Ali Vesna, božja deva,
Ki miline rajske seva?
Ali solnček svetlopolti,
Ki nebesa z zlatom žolti?
Ali zélana zemljica,
Ki cvetoča kaže lica? —
Niti zélana zemljica,
Ki cvetoča kaže lica,
Niti solnček svetlopolti,
Ki nebesa z zlatom žolti,
Niti Vesna, božja deva,
Ki miline rajske seva,
Te z radostjo ne navdaja,
Te s sladkostjo ne napaja:
Radostí te množ nešteta,
Ki privrela k tebi vneta
Tam z ravnic zelene Save,
Tam z goríc deroče Drave,

Od srebrnopené Soče,
Od Murice bistrotóče.
Prosto vspenjaj glavo belo,
Ingogradec, k nebu smelo!
Prosto polji ti s temena
Prapor širni prek ramena!
Prosto vij sencè ti venec,
Vesninih darov prvenec!
Prosto usta v sméhljaj ziblji
In naprsni šopek zgiblji!
Dičnih velmož in boljarjev,
Vernih kmetov in ratarjev
Voji, množice neštete
Spejo v krilo ti v posete,
Kojé knez je tvoj povabil, —
Ki navade ni pozabil, —
Vesni v slavo pir pirovat,
Praznik križu v čast praznovat.
Ráduj se mi, Ingogradec,
Ingogradec, krasni mladec:
Takega zrl nisi dneva,
Kar te solnčna luč obseva,
Kar na rtu se ponašaš,
V blesku grade vse prekašaš,
Kar si slavnih orlov gnezdo
In sosedo gledaš zvezdo.
Ráduj se mi, Ingogradec,
Ingogradec, krasni mladec!
Saj sprejel si v svoje krilo
Slavnih gostov množno silo,
Dičnih velmož in boljarjev,
Vernih kmetov in ratarjev,